

22.9x20.04	1/3	עמוד 1	ידיעות ירושלים - בונוס	06/2023	86578971-1
אמונה רשת בתי ספר ומכללו - 80888					

צילומים: הודיה קלמן בוק, שיר נימון

רגע לפני שהדחפורים יעלו על מבני הרכבת, המזוהים כל כך עם הקטמונים, יצרה תושבת השכונה, הודיה קלמן בוק, פרויקט תיעודי מרגש של הבניינים הישנים והאנשים שגרים בהם, למען הדורות הבאים // מירב שלמה מלמד, 6

תמונות למזכרת

27.71x33.33	2/3	6 עמוד	ידיעות ירושלים - בונוס	06/2023	86578969-8
אמונה רשת בתי ספר ומכללו - 80888					

כשעברתי לכאן לא ידעתי לאן אני מגיעה.
קלמן בוק | צילום: שיר ניימן

רגע לפני שייהרסו לטובת מיזמי ההתחדשות, מיהרה הודיה קלמן בוק, סטודנטית לתקשורת חזותית, לתעד את המבנים הישנים בשכונת הקטמונים שבה היא מתגוררת • ייש במבנים וברחובות פשטות, ממש כמו הדיירים, שחלקם נקשרו חזק למקום, היא אומרת ומאמינה שלצילומים, שבינתיים הפכו לפרויקט הגמר שלה, יהיה ערך היסטורי בעתיד

מירב שלמה מלמד

צילומים: הודיה קלמן בוק

קטמונים: פרידה בתמונות

הודיה קלמן בוק, 23, נולדה וגדלה בשכונת קרית משה. לאחר ססימה שירות לאומי נרשמה ללימודי אומנות במכללת 'אמונה' בעיר. השנה היא מסיימת את שנת הלימודים האחרונה בת' קשורת חזותית, ואת הנושא לפרויקט הגמר שלה היא מצאה 'קרוב לבית'.

עולם הולך ונעלם

לפני כשנתיים היא חיפשה עם בעלה דירה להשכרה, ואותה הם מצאו ברחוב בר יוחאי שבשכונת הקטמונים. "עד שהגענו לכאן לא ידענו כמה הרחוב שלנו ייחודי. אנשים יודעי דבר שאלו אותנו: 'לא מפחיד אתכם לגור שם? זו שכונת פשע, שכונת מצוקה'. לאט לאט גילינו שיש צד נכון בדבריהם. יש פה שריפת מכוניות וסירנות בלי לות, אבל גילינו פה פסיפס אנושי מיוחד – אנשים שנולדו פה, זוגות צעירים, עולים חדשים מחבר העמים, קהילת יוצאי אתיופיה, ערבים משתפיים, ש'סניקים, בתי עמידר וכפר סטודנטים", היא משחזרת. "המרקם האנושי המיוחד ובנייני הרכבת המאפיינים את המקום הולכים לשנות את פניהם מן הקצה אל הקצה. הבניין שלנו הולך להיחרס עוד כשלושה חודשים, ולבסוף כל מבני השכונה יפוננו, ובמקומם ייבנו מגדלים ורבי קומות".

קלמן בוק מספרת כי הרעיון לתעד את השכונה בנושא המרכזי לפ' רויקט הגמר שלה החל להבשיל לפני חצי שנה, אז פורסם בוואטסאפ השכונתי שלבניין שבו הם מתגוררים הוצא צו פינוי-בינוי. "הבנתי שיש לשכונה הזו ייחודיות, בין אם זה המראה הפשוט של בנייני רכבת מפעם בגוון בורדרו חום, ובין אם זה הסיפורים של האנשים שחיים במקום שהולך להיעלם מהמפה, חיים שלמים שהרגעים שהיו בהם ייעלמו".

27.36x32.93	3/3	7	עמוד	ידיעות ירושלים - בונוס	06/2023	86578970-0
אמונה רשת בתי ספר ומכללו - 80888						

הפרוייקטים שישנו את פני השכונה:

**רחוב בר יוחאי
(מצפון לפארק
אלמליח).**
5 מגדלים בני
32-36 קומות.
998 דירות
במקום 376
דירות שיכון
כיום

סן מרטין.
2 מגדלים בני
18 ו-19 קומות.
104 דירות
חדשות במקום
34 יח"ד כיום

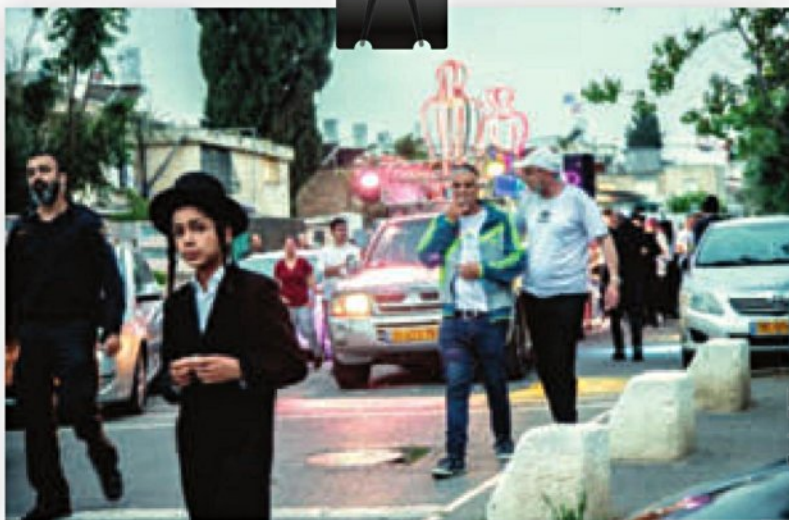
יצחק שדה. 2
מגדלים בני 25
ו-33 קומות.
285 דירות
חדשות במקום
72 יח"ד כיום

רבי צדוק. 2
מגדלים בני 23
ו 25 קומות

בר יוחאי 10.
שני מגדלים בני
21 ו 31 קומות.
192 דירות
חדשות במקום
72 דירות
ישנות כיום

השומר. מגדל
בן 19 קומות.
110 דירות
במקום 30
דירות קיימות

קוטי פונדמינסקי

מה גילית על השכונה?

"גיליתי שיש מרכז מסחרי קטן עם פלאפל שכונתי, משהו שבראייה היומיומית מתפספס, אבל כשיצאתי לצלם הייתי בתורעה של הת' בוננות. זה שינה לי את התפיסה של המקום ואת הראייה שלי עליו. את הרבה יותר מבינה את ערך המקום. אני מרגישה שהצלחתי לראות אותה באור שונה, את הפשטות המיוחדת, הטובה והבריאה".

את נקשרת לבית שלך?

"אנחנו גרים כווג צעיר עם משפחה צעירה. חיינו כאן בתור תחנת מעבר. יש כאן אנשים שנולדו שם, חיים שם 50 שנה, וזה שונה. אני גדלתי בירושלים, מכירה את הסגנון הירושלמי, ולשכונה הזאת יש אופי שונה: המבנים, סגנון האנשים. זה מרגיש שהגעתי למקום אחר לחלוטין. זה משהו שממש ישתנה בוודאות לאחר הפינוי-בינוי. היה לי רצון להביא את הפריפריאליות לקרמת הבמה. לפני שעברתי לקטמונים לא ידעתי לאן אני מגיעה ולא היתה לי היכרות מקרימה. אם זה היה הפוך לא בטוח שהייתי מגיעה להתגורר או אפילו להס' תובכ כאן. מדובר בשכונה עם נשמה, עם אנשים שורשיים שנטעו את חיהם".

איך את מסכמת את החוויה של התיעוד?

"היה לי קשה בהתחלה לצאת עם מצלמה ולהתחיל לצלם. זה כבי' כול 'באזור הנוחות' ליד הבית שלי, אבל בעצם זה הכי לצאת ממנו ולבקש מהשכנים והתושבים רשות לצלם אותם. לפעמים זה גם הר' גיש כמו פרויקט תיעודי, כשאני יודעת שמה שאני מנציחה הולך להיעלם. אולי יהיה לתמונות האלה ערך היסטורי בעוד כמה שנים".

יש כאב בהריסה של בניינים?
"מהחוויה האישית שלי, יש אנשים שלא מאמינים שזה יקרה ומכ' חישם את הפינוי וההרס. בסופו של דבר מרכבים על כך הרבה מאוד שנים, כשבינתיים שום דבר עוד לא קרה. ויש כאן תושבים שלא אכפת להם אם הרירה שיקבלו תהיה יותר חרשה ומרווחת - הם רוצים את הבית שלהם, שאליו הם נקשרו".
מה הסיפור הכי קשה שנתקלת בו?
"אישה אחת נגעה לי בלב ואמרה שכל הזכרונות שלה נמצאים בבית שלה. היא גרה בשכונה שנים ארוכות עם בעלה, עד שהוא נפטר לפני כשנה, וכל החוויות שלה מבעלה והחוויה של חייה טמונים בבית שלה. היו לה דמעות בעיניים כשהיא דיברה על כך שתעזוב את ביתה. זה המקום שלה".

